

**KAMMARRÄTTEN
I STOCKHOLM**
Migrationsöverdomstolen
Avdelning 1

DOM

2010-03-19
Meddelad i Stockholm

Mål nr UM 8638-08

KLAGANDE

Ombud och offentligt biträde:

MOTPART

Migrationsverket

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Länsrättens i Skåne län, migrationsdomstolen, dom den 11 december 2008
i mål nr UM 2395-08, se bilaga 1
(Migrationsverkets ärende nr)

SAKEN

Uppehållstillstånd m.m.

MIGRATIONSÖVERDOMSTOLENS AVGÖRANDE

1. Migrationsöverdomstolen avslår överklagandet.
 2. Migrationsöverdomstolen beslutar att ersättning ska betalas till
som offentligt biträde med 6 555 kr, varav 5 244 kr
för arbete och 1 311 kr för mervärdesskatt.
-

Postadress
Box 2302
103 17 Stockholm

Besöksadress
Birger Jarls Torg 5

Telefon
08-561 690 00
E-post: kammarrattenistockholm@dom.se

Telefax
08-14 98 89

Expeditionstid
måndag–fredag
09:00-16:00

YRKANDEN M.M.

yrkar att han ska beviljas uppehållstillstånd, flyktingförklaring och resedokument. Han yrkar att han i vart fall ska beviljas ett tidsbegränsat uppehållstillstånd, då det för närvarande finns hinder mot verkställighet av utvisningsbeslut till Gaza. Till stöd för sin talan åberopar han samma grunder som vid migrationsdomstolen samt anför i huvudsak följande. Genom de handlingar som han givit in, vilka må vara av enkel beskaffenhet, och de uppgifter han lämnat har han styrkt att han har ett skyddsbehov. Man kan inte enbart på den grunden att han lämnar ytterligare uppgifter under ärendets gång dra slutsatsen att uppgifterna inte skulle vara sanna. Det må vara riktigt att man hoppas att de förhandlingar som pågår om Gaza ska leda till en lösning inom en snar framtid, men faktum är att det redan har rått verkställighetshinder sedan senare hälften av 2008 och hindret får anses som bestående. Med tanke på att den s.k. vapenvilan som rått i Gaza har upphört, är det osannolikt att situationen skulle lugna ner sig så pass mycket att en verkställighet till Gaza vore tänkbar. Hindret är så bestående att man inte ser en möjlig verkställighetsdag inom en snar framtid. Ett tidsbegränsat uppehållstillstånd ska därför beviljas. Den 19 januari 2009 publicerade Migrationsverket dess rättschefs bedömning rörande de allmänna förhållandena i Gaza och frågan om verkställighetshinder (Lifos 20117). Rättschefen uttalade att ett avlägsnandebeslut bör förenas med ett tidsbegränsat uppehållstillstånd som sträcker sig t.o.m. den 1 november 2009. Rättschefens uttalande gjordes mot bakgrund av den situation som då förelåg i Gaza. Sedan rättschefens uttalande i januari 2009 har situationen inte utvecklats på sådant sätt att det står klart när verkställighet kommer att kunna genomföras till Gaza. När det gäller konflikter av sådan art att det inte går att bedöma den tidsutdräkt under vilken ett verkställighetshinder kommer att finnas är utgångspunkten att tidsbegränsade uppehållstillstånd ska meddelas. Anståndsbeslut bör endast komma ifråga vid kortare verkställighetshinder och i fall där det är klart sannolikt att hinder endast kommer att finnas under en överskådlig tid.

har hos Migrationsöverdomstolen givit in
ett pass giltigt t.o.m. den 31 oktober 2010.

Migrationsverket bestrider bifall till överklagandet. Verket vitsordar i yttrande den 8 maj 2009 att det vid den tidpunkten förelåg verkställighetshinder mot Gaza och anför i yttrandet bl. a. följande. Gränserna till Gaza är stängda och det är svårt att bedöma hur länge denna situation kommer att bestå. Stora ansträngningar har dock gjorts av företrädare för enskilda stater och det internationella samfundet för att isoleringen av Gaza ska hävas. Israel har utsatts för starka påtryckningar av Obamaadministrationen, samtidigt som Egyptens förhandlingar med parterna har fortsatt. Ett arrangemang kring gränsövergången i Rafah är en viktig fråga i dessa förhandlingar och öppnandet kan komma att ske under år 2009. Vid ett öppnande av denna gränsövergång bedömer Migrationsverket, efter kontakt med svensk utlandsmyndighet i Egypten, att verkställigheter kommer att kunna genomföras till Gaza via Egypten. Frågan om öppnande av en gränsövergång till Gazaremsan kan antas få en lösning under 2009 och verkställighet bör därför kunna ske före utgången av 2009. Verkställighetshindret är därmed inte av sådan art att ett tillfälligt uppehållstillstånd bör beviljas av denna anledning.

Migrationsverket anför, i ett senare yttrande av den 22 september 2009, i huvudsak följande. Det finns inte längre hinder mot verkställighet till Gaza. Situationen vad gäller Gaza är alltså sådan att det inte finns någon gränsövergång som är kontinuerligt öppen för persontrafik. Med undantag för viss begränsad persontrafik över gränsövergångarna vid Erez och Rafah är övriga gränspassager till Gaza helt stängda för persontrafik. Regelverk och procedur vid Erez gränsövergång i norra Gaza ligger i händerna på det israeliska försvarsdepartementet och avgörs baserat på rådande säkerhetsläge. Transitering genom Israel för inresa den vägen är idag praktiskt taget inte möjlig för friska palestinier (Migrationsverket, Noteringar om Rafah gränsterminals öppethållande, 090820). En

förutsättning för ett kontinuerligt öppethållande av Rafah gränsterminal mellan Egypten och Gazaremsan är en fungerande överenskommelse mellan AMA-avtalets parter (Israel och Palestinska myndigheter med EU som tredje part) samt Egypten och Hamas. Den persontrafik som trots allt förekommer över Rafah hanteras för närvarande av Egypten utan transparent regelverk. Gränsen hålls öppen för ett antal ut- och inresande några dagar i månaden. Perioden juni–augusti 2009 har gränsterminalen hållits öppen 3–5 dagar i månaden för både ut- och inresande palestinier. I juni 2009 hölls gränsen öppen i tre dagar under vilka, enligt FN-statistik, 1 865 personer kunde resa ut och 610 personer kunde resa in. I juli 2009 tilläts 484 personer resa ut och 898 att resa in och den 3–8 augusti tillät egyptiska myndigheter 4 317 personer att lämna Gazaremsan och 3 311 att resa in (Integrated Regional Information Networks, 090810). Under perioden 3–9 september 2009 har Rafahövergången återigen öppnats några dagar för bl.a. Gazapalestinier som återvänt hem efter medicinsk behandling utomlands (Palestinian Centre for Human Rights, Weekly report No 36/2009). Enligt Migrationsverkets operativa stödenhet finns minst två fall under våren och sommaren 2009 där f.d. asylsökande självmant återvänt till Gaza från Sverige via Egypten utan känd förhandssamordning från Sverige med egyptiska eller andra myndigheter (Migrationsverket, Noteringar om Rafah gränsterminals öppethållande, 090820). Egypten har idag full kontroll och avgör, såvitt känt, ensamt när gränsen ska öppnas. Det brukar då annonseras några dagar i förväg. Palestinier som vill återvända till Gaza bör ansöka om transitvisering till Egypten redan i Sverige. Enligt uppgifter från Egyptens ambassad finns det inget regelverk som hindrar Gazapalestinier från att resa via Egypten eller att dröja sig kvar i landet tills gränsen öppnas (Information från Egyptens ambassad i Stockholm rörande återvändande till Gazaremsan, 090915). Det förekommer att Hamas hindrar personer från att lämna Gaza och att personer som återvänder arresteras på politiska grunder. Hamas har dock enligt UNRWA:s kännedom aldrig nekat någon att återvända till Gaza (Migrationsverket, Noteringar om Rafah gränsterminalens öppethållande, 090820). Utifrån redovisad landinformation kan ett återvändande till Gazaremsan visserligen vara

förenat med olägenheter för den enskilde, men det är praktiskt möjligt. Det förväntas av en person som har sökt asyl och sedan har fått ett utvisningsbeslut att han eller hon respekterar detta och självmant lämnar landet. Den enskilde har därvid möjlighet till samråd, hjälp och bistånd från Migrationsverket. Då ett självmant återvändande till Gaza är möjligt, finns det inte verkställighetshinder i utlänningslagens mening.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Förändring av tillämpliga bestämmelser

Inledningsvis bör noteras att sedan Migrationsverkets beslut och migrationsdomstolens dom har ändringar i utlänningslagen (2005:716), UtL, trätt i kraft den 1 januari 2010 (SFS 2009:1542). Ändringarna gjordes för att genomföra två EG-direktiv; rådets direktiv 2004/83/EG (skyddsgrundsdirektivet) och rådets direktiv 2005/85/EG (asylprocedurdirektivet).

Bestämmelsen om skyddsbehövande i övrigt i 4 kap. 2 § UtL har delats upp i två kategorier nämligen alternativt skyddsbehövande och övrig skyddsbehövande. Den förstnämnda kategorin motsvarar alternativt skyddsbehövande enligt skyddsgrundsdirektivet (nya 4 kap. 2 §) och den andra sådana skyddsbehövande som inte omfattas av direktivet (nya 4 kap. 2 a §).

Efter lagändringen har 4 kap. 2 § UtL följande lydelse.

Med alternativt skyddsbehövande avses i denna lag en utlänning som i andra fall än som avses i 1 § befinner sig utanför det land som utlänningen är medborgare i, därför att

1. det finns grundad anledning att anta att utlänningen vid ett återvändande till hemlandet skulle löpa risk att straffas med döden eller att utsättas för kroppsstraff, tortyr eller annan omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, eller som civilperson löpa en allvarlig och personlig risk att skadas på grund av urskillningslöst våld med anledning av en yttre eller inre väpnad konflikt, och

2. utlänningen inte kan, eller på grund av sådan risk som avses i 1 inte vill, begagna sig av hemlandets skydd.

Första stycket 1 gäller oberoende av om det är landets myndigheter som är ansvariga för att utlänningen löper sådan risk som där avses eller om dessa inte kan antas erbjuda trygghet mot att utlänningen utsätts för sådan risk genom handlingar från enskilda.

Första och andra styckena gäller även för en statslös utlänning som befinner sig utanför det land där han eller hon tidigare har haft sin vanliga vistelseort.

Av 2 c § följer att en utlänning som omfattas av denna paragraf i vissa fall är utesluten från att anses som alternativt skyddsbehövande.

4 kap. 2 a § UtIL har följande lydelse.

Med övrig skyddsbehövande avses i denna lag en utlänning som i andra fall än som avses i 1 och 2 §§ befinner sig utanför det land som utlänningen är medborgare i därför att han eller hon

1. behöver skydd på grund av en yttre eller inre väpnad konflikt eller på grund av andra svåra motsättningar i hemlandet känner välgrundad fruktan att utsättas för allvarliga övergrepp, eller

2. inte kan återvända till sitt hemland på grund av en miljökatastrof.

Första stycket 1 gäller oberoende av om det är landets myndigheter som är ansvariga för att utlänningen löper sådan risk som där avses eller om dessa inte kan antas erbjuda trygghet mot att utlänningen utsätts för sådan risk genom handlingar från enskilda.

Första och andra styckena gäller även för en statslös utlänning som befinner sig utanför det land där han eller hon tidigare har haft sin vanliga vistelseort.

Av 2 c § följer att en utlänning som omfattas av denna paragraf i vissa fall är utesluten från att anses som övrig skyddsbehövande.

Det tidigare begreppet flyktingförklaring har ersatts av flyktingstatusförklaring. Bestämmelsen härom återfinns i 4 kap. 3 § första stycket UtIL och lyder som följer.

En utlänning, som med åberopande av skyddsskäl ansökt om uppehållstillstånd, ska förklaras vara flykting (flyktingstatusförklaring) om han eller hon omfattas av definitionen i 1 § och inte är utesluten från att anses som flykting enligt 2 b §.

Två nya begrepp har införts i 4 kap. 3 a § UtIL, nämligen alternativ skyddsstatusförklaring och övrig skyddsstatusförklaring.

Bestämmelsen i 4 kap 3 a § UtIL har följande lydelse.

En utlänning, som med åberopande av skyddsskäl ansökt om uppehållstillstånd, ska förklaras vara alternativt skyddsbehövande (alternativ skyddsstatusförklaring) om han eller hon omfattas av definitionen i 2 § och inte är utesluten från att anses som alternativt skyddsbehövande enligt 2 c §.

En utlänning, som med åberopande av skyddsskäl ansökt om uppehållstillstånd, ska förklaras vara övrig skyddsbehövande (övrig skyddsstatusförklaring) om han eller hon omfattas av definitionen i 2 a § och inte är utesluten från att anses som övrig skyddsbehövande enligt 2 c §.

Migrationsöverdomstolen gör följande bedömning av åberopade skyddsskäl m.m.

har vidhållit de uppgifter som han lämnade till migrationsdomstolen till stöd för sitt åberopade skyddsbehov mot Gaza. Migrationsöverdomstolen finner inte anledning att göra en annan bedömning i denna del än vad migrationsdomstolen gjort. Det saknas därför förutsättningar att bevilja uppehållstillstånd i Sverige som flykting enligt 4 kap. 1§ UtIL eller som skyddsbehövande enligt 4 kap. 2 eller 2 a § UtIL. Det finns sålunda inte grund för flyktingstatusförklaring, skyddsstatusförklaring eller beviljande av resedokument.

Migrationsöverdomstolen anser inte heller att det finns skäl till annat ställningstagande än det som migrationsdomstolen kommit fram till i fråga om uppehållstillstånd med stöd av 5 kap. 6 § UtIL.

Migrationsöverdomstolen gör följande bedömning av frågan rörande verkställighetshinder.

har i andra hand yrkat att han ska beviljas ett tidsbegränsat uppehållstillstånd och hävdade att det för närvarande finns

hinder mot att verkställa utvisningsbeslutet till Gaza. Migrationsverket har, som dess talan slutligt bestämts, bestritt att det finns några verkställighetshinder i utlänningslagens mening.

Enligt 5 kap. 11 § UtlL får ett tidsbegränsat uppehållstillstånd beviljas om det finns ett hinder, som inte är bestående, mot att avvisnings- eller utvisningsbeslut verkställs.

Enligt 12 kap. 15 § andra stycket UtlL ska en utlänning som utvisas lämna landet inom fyra veckor efter det att beslutet vann laga kraft, om inte annat bestämts i beslutet.

Om utlännen inte lämnat landet inom den föreskrivna tiden eller det måste antas att utlännen inte har för avsikt att frivilligt lämna landet inom denna tid ska, enligt tredje stycket i samma lagrum, beslutet verkställas snarast möjligt av den myndighet som enligt 14 § samma kapitel är ansvarig för verkställigheten.

Migrationsöverdomstolen har i tidigare avgöranden understrukt att det i första hand är den av- eller utvisade som är skyldig att självant lämna landet och inte svenska myndigheter som genom tvångsåtgärder har att verkställa av- eller utvisningen (jfr MIG 2007:46 och 2009:13).

Migrationsöverdomstolen har vidare konstaterat att om det är praktiskt möjligt för en utlänning att frivilligt återvända till sitt hemland saknas det verkställighetshinder i utlänningslagens mening (jfr MIG 2007:9).

Av den landinformation som åberopats av Migrationsverket, och vars innehåll inte bestritts av _____, framgår att det är praktiskt möjligt för den enskilde utlännen, som fått avslag på sin ansökan om uppehållstillstånd, att återvända till Gaza. Under sådant förhållande finner Migrationsöverdomstolen att det inte föreligger

verkställighetshinder. Förutsättning att av detta skäl bevilja tidsbegränsat uppehållstillstånd saknas därför.

Överklagandet ska sålunda avslås.

Domen får inte överklagas (16 kap. 9 § tredje stycket utlänningslagen).

lagman
ordförande

kammarrättsråd

kammarrättsråd
referent
(skiljaktig)

föredragande

Kammarrättsrådet är skiljaktig och anför följande.

Migrationsdomstolen beviljade anstånd med verkställigheten i ett halvår, fr.o.m. den 11 december 2008 t.o.m. den 11 juni 2009. Beslutet grundades på att det av praktiska skäl inte gick att verkställa utvisningsbeslut till Gazaremsan.

När en fråga om avvisning eller utvisning prövas ska enligt 8 kap. 17 § UtL hänsyn tas till om utlänningen på grund av bestämmelserna i 12 kap. UtL inte kan sändas till ett visst land eller om det annars finns särskilda hinder mot att beslutet verkställs. Bestämmelsen motsvarar 4 kap. 12 § första stycket i 1989 års utlänningslag (1989:529) (se prop. 1988/89:86 s. 166). Förutom de hinder som anges i 12 kap. 1–3 §§ UtL, dvs. risk för tortyr, förföljelse och liknande, avses hinder av mer praktisk natur. Särskilda hinder kan vara att det avsedda landet inte är villigt att ta emot

utlänningen. Det kan också förekomma att det finns medicinska hinder mot verkställigheten (jfr 12 kap. 18 § UtlL).

Om det vid en prövning enligt 8 kap. 17 § UtlL visar sig att ett avlägsnandebeslut inte skulle gå att verkställa bör beslut om avvisning eller utvisning inte meddelas (prop. 1988/89:86 s. 166 och prop. 2004/05:170 s. 192).

I 12 kap. 4 § första stycket UtlL anges att ett beslut om avvisning eller utvisning som meddelas av regeringen, Migrationsöverdomstolen, en migrationsdomstol eller Migrationsverket ska verkställas genom att utlänningen sänds till det land eller, om flera länder angetts, något av de länder som anges i beslutet.

Av 12 kap. 16 § UtlL framgår att om Migrationsverket efter omprövning beviljar en utlänning tidsbegränsat uppehållstillstånd, verket samtidigt får upphäva ett av verkat fattat beslut om avvisning eller utvisning. Om Migrationsverket meddelar ett tidsbegränsat uppehållstillstånd utan att upphäva beslutet om avvisning eller utvisning, får beslutet om avvisning eller utvisning inte verkställas medan tillståndet gäller. Motsvarande gäller om bl.a. Migrationsöverdomstolen i ett överklagat ärende beviljar ett tidsbegränsat uppehållstillstånd utan att upphäva beslutet om avvisning eller utvisning.

Den landinformation som finns tillgänglig i målet visar att det under en lång tid förelegat svårigheter att verkställa personer till Gazaremsan. Det finns ingen information i målet som visar att det vid tidpunkten för Migrationsverkets beslut respektive migrationsdomstolens dom var möjligt att från Sverige verkställa avlägsnandebeslut till Gazaremsan. Någon egentlig prognos om när verkställighetshindret kunde komma att upphöra fanns inte heller vid något av de nämnda beslutstillfällena.

I förarbetena till bestämmelsen i 5 kap. 11 § UtlL uttalades bl.a. följande. När det gäller ett tillfälligt verkställighetshinder kan ett tidsbegränsat uppehållstillstånd meddelas samtidigt med ett avlägsnandebeslut som får verkställas efter viss tid. Ett annat alternativ är att anstånd beslutas i samband med avvisnings- eller utvisningsbeslut utan att beslutet behöver förenas med ett tidsbegränsat uppehållstillstånd. Anstånd får istället beslutas till en tidpunkt när verkställighet är möjlig. Då det råder ett tillfälligt verkställighetshinder bör valet mellan de olika beslutsalternativen ske utifrån verkställighetshindret i det enskilda fallet. (prop. 2004/05:170 s. 283)

Anstånd med verkställigheten torde kunna komma ifråga om det före ett avvisnings- eller utvisningsbeslut visar sig att ett sådant beslut inte skulle gå att verkställa under viss tid, exempelvis om sökanden ska genomgå en operation i Sverige eller om sökanden är gravid. Även sökandens hälsotillstånd skulle kunna föranleda anstånd med verkställigheten. Gemensamt för nämnda exempel är att det normalt med viss exakthet går att förutse när verkställighetshindret kommer att upphöra.

Jag finner att förutsättningar att bevilja anstånd med verkställigheten i det nu aktuella målet saknas redan på grund av att det i målet aktuella verkställighetshindret till sin natur är, och var, sådant att det inte går att ställa någon egentlig prognos med tillfredsställande säkerhet om när en tvångsvis verkställighet torde kunna komma ifråga.

Om det inte är möjligt att bedöma om verkställighetshindret är bestående finns det istället vissa förutsättningar att, som ovan nämnts, med stöd av 5 kap. 11 § UtlL bevilja ett tidsbegränsat uppehållstillstånd. I förarbetena till denna bestämmelse som saknar motsvarighet i 1989 års utlänningslag anges att bestämmelsen är tillämplig om det saknas annan grund för att bevilja en utlänningsuppehållstillstånd men då det före ett avvisnings- eller utvisningsbeslut visar sig att ett sådant beslut inte skulle gå att verkställa under viss tid. Det ska dessutom vara fråga om ett verkställighetshinder

som inte är av tillfällig natur (se prop. 2004/05:170 s. 282 f.). Ett tidsbegränsat uppehållstillstånd förutsätter vidare att utlänningen har ett giltigt pass (jfr MIG 2007:30, MIG 2007:54 och MIG 2009:27).

Gränserna till Gazaremsan har i stort sett varit stängda sedan juni 2007. Föreliggande landinformation visar att inresa till Gazaremsan i dagsläget endast torde kunna ske från den egyptiska sidan. Den aktuella gränspassagen till Rafah, mellan Egypten och Gazaremsan, har dock endast varit öppen 3–5 dagar under juni–september 2009 och då bl.a. för Gazapalestinier som återvänt hem efter medicinsk behandling utomlands. Vidare förutsätter en sådan inresa att den person som ska verkställas till Gazaremsan först måste ansöka om transitvisering till Egypten i Sverige och att han via Egypten reser in i Gaza (Palestinian Centre for Human Rights, Weekly report No 36/2009; Migrationsverket, Noteringar om Rafah gränsterminals öppethållande, 090820; Information från Egyptens ambassad i Stockholm rörande återvändande till Gazaremsan, 090915).

I ett beslut om avvisning eller utvisning måste det enligt 8 kap. 18 § UtlL anges till vilket land verkställighet ska ske. Om det finns särskilda skäl får mer än ett land anges i beslutet (se MIG 2008:40). Normalt är det utlänningens hemland som anges. Av 12 kap. 4 § första stycket UtlL följer att en avvisning eller utvisning beslutad av Migrationsverket, migrationsdomstol eller Migrationsöverdomstolen ska verkställas till det land eller de länder som anges i beslutet.

Det måste vidare enligt min mening finnas skäl att anta att landet i fråga är berett att ta emot vederbörande. Förbudet mot ”non refoulment”, dvs. förbudet att avvisa eller utvisa en person till gränsen mot ett område där hans liv eller frihet skulle hotas på grund av de skäl som anges i 1951 års Genèvekonvention om flyktingars rättsliga ställning, måste alltid iakttas. I nu aktuellt mål har Migrationsverket beslutat att utvisningen ska verkställas genom att sänds till det palestinska området Gaza (Gazaremsan) om han inte visar att något annat land kan ta

emot honom. En verkställighet av till
Egypten skulle innebära, dels att han sänds till ett land mot vilka eventuella
skyddsskäl inte har prövats, dels att verkställigheten sker till ett land som
inte angivits i vare sig Migrationsverkets eller migrationsdomstolens beslut.
Vidare sägs en sådan verkställighet förutsätta att han ansöker om
transitvisering till Egypten och att han via Egypten reser in till Gazaremsan.
Det är dock, som framgår av ovan redovisade landinformation, i dagsläget
osäkert när och till och med om en sådan inresa till Gazaremsan under
överskådlig tid kan bli aktuell för . Jag
bedömer därför att en verkställighet till Egypten inte är ett tänkbart
alternativ.

Vidare visar landinformationen i målet att det finns personer som trots att
gränsen är stängd lyckats resa in i Gaza på senare tid. Däremot visar inte
denna information hur länge de har behövt vänta, hur inresan gått till, vilka
umbäranden dessa personer eventuellt kan ha utsatts för eller vilka
individuella skäl personerna kan ha anfört för att ha fått tillåtelse att resa in
i landet. Vid såväl tvångsvis som frivillig verkställighet bör utgångspunkten
vara att verkställighet kan ske på ett humant och värdigt sätt (jfr bl.a. prop.
1997/98:173, Verkställighet och återvändande – en del av asylprocessen).
Enligt min mening visar inte föreliggande landinformation att det är
praktiskt möjligt för en person som fått avslag på sin asylansökan att på ett
humant och värdigt sätt återvända till Gaza på egen hand.

Sammantaget finner jag att det i målet är visat att det finns ett hinder mot
att verkställa Migrationsverkets utvisningsbeslut till Gazaremsan och att
detta hinder föreligger vid såväl tvångsvis som frivillig verkställighet.
Förutsättningar att verkställa en utvisning av
till annat land än det som anges i Migrationsverkets beslut saknas.

Dock ger inte föreliggande landinformation stöd för att
verkställighetshindret i förhållande till Gazaremsan vid en framåtblickande
bedömning är att anses som bestående. Tecken på att hindret i nära framtid

skulle försvinna saknas likväl. Det föreligger således förutsättningar för att med stöd av 5 kap. 11 § UtIL bevilja ett tidsbegränsat uppehållstillstånd. Utvisningsbeslutet ska fortsätta att gälla, men får inte verkställas så länge uppehållstillståndet gäller. Överklagandet ska således enligt min mening bifallas på så sätt att

beviljas ett tidsbegränsat uppehållstillstånd från dagen för denna dom fram till den 31 oktober 2010, vilket är den tidpunkt då giltighetstiden för pass löper ut.

I övrigt är jag ense med majoriteten.

**LÄNSRÄTTEN I
SKÅNE LÄN**
Migrationsdomstolen Avd 6

DOM
2008-12-11
Meddelad i
Malmö

Mål nr
UM 2395-08

KLAGANDE

Ombud och offentligt biträde:

MOTPART

Migrationsverket
Förvaltningsprocessenheten i Malmö
Box 3081
200 22 Malmö

ÖVERKLAGAT BESLUT

Migrationsverkets beslut den 18 juni 2008, se bilaga 1
Diariernr

SAKEN

Uppehållstillstånd

DOMSLUT

1. Migrationsdomstolen beviljar anstånd med verkställigheten av utvisningsbeslutet t.o.m. den 11 juni 2009.
2. Migrationsdomstolen avslår överklagandet i övrigt.
3. Migrationsdomstolen bestämmer att ersättning enligt lagen om offentligt biträde ska betalas till med 15 735 kr, varav 8 918 kr avser arbete, 3 483 kr tidsspillan, 234 kr utlägg och 3 100 kr mervärdeskatt.

YRKANDEN M.M.

yrkar att han ska beviljas uppehållstillstånd, flyktingförklaring och resedokument. I vart fall yrkar han att han ska beviljas tidsbegränsat uppehållstillstånd med anledning av att det för närvarande föreligger hinder mot verkställning av beslut om utvisning till Gaza. – Han anför bl.a. följande. Han har varit medlem i Fatah-rörelsen under flera år. När gränsen mellan Israel och Gaza stängdes började han även arbeta för rörelsen och han blev då militär. Han arbetade i en stab kring den kände . Hans arbete bestod i att bevaka .

Han får fortfarande 400 USD i månaden från Fatah. – År 2000 fick han följa med till en middag där han träffade Arafat. – Han är fortfarande eftersökt av Hamas. I en handling som skickats till hushållen i anges att han och hans vän, som undkom massakern hos

i början av 2007, ska tillfångatas döda eller levande. Handlingen är daterad den 10 januari 2006. I en handling som Fatah upprättat anges att han är en viktig person inom rörelsen och att Hamas letar efter honom. – Hans hustru har berättat att Hamas fortfarande kommer hem till familjen och söker efter honom. För 3–4 månader sedan tillfångatog Hamas sonen

Sonen släpptes efter två månader sedan familjen betalat en lösensumma om 450–550 USD. Anledningen till att han inte tidigare har berättat om sitt politiska och militära engagemang är att han var rädd för repressalier och att han inte litade på sekretessen hos Migrationsverket. Han har dock nämnt att han får pengar av Fatah och står till dess förfogande. –

åberopar ett fotografi där han ses träffa Arafat, ett medlemskort i Fatah, en efterlysning, en skrivelse från Fatah, ett kontoutdrag, kvitton på lösensumma, en kallelse ställd till sonen och ett militärt ID-kort.

Migrationsverket bestrider bifall till överklagandet och anför bl.a. följande. De av åberopade handlingarna är mycket enkla att förfalska och har därför ett ringa bevisvärde. Vidare har han inte

kunnat lämna någon rimlig förklaring till att han inte tidigare har redogjort för de nya omständigheterna. Då han dessutom har ändrat sina uppgifter på avgörande punkter även under handläggningen hos Migrationsverket finns det anledning att ifrågasätta trovärdigheten i hans redogörelse.

Migrationsdomstolen har den 27 november 2008 hållit muntlig förhandling i målet.

har vid den muntliga förhandlingen anfört bl.a. följande. Han är analfabet. Han har två fruar och sammanlagt tio barn. Hans äldste son bor i Sverige sedan tidigare och nu har ytterligare barn kommit hit. Eventuella motsägelsefulla uppgifter i utredningen beror på missförstånd eller problem med tolkningen. Numera inser han att medlemskapet och aktiviteten i Fatah är av avgörande betydelse. – Han har tidigare varit verksam som byggarbetare i Israel. Han har varit medlem i Fatah i 7-8 år. , som var en högt uppsatt person inom organisationen, rekryterade personligen honom för uppdraget som livvakt. Han var och ansvarade för en vaktstyrka om cirka tio personer. Middagen hos var samtidigt en födelsedagsfest för dennes son. Deltagarna bestod i huvudsak av livvakterna. Plötsligt attackerades huset av ca 300 Hamassoldater som besköt och kastade granater mot det. Det fanns tillgång till vapen i huset varför gästerna kunde besvara elden. De försvarade sig från taket till dess att inga skott fanns kvar. Till slut drog Hamassoldaterna bort porten till huset med hjälp av en bil. Då hade belägringen pågått under cirka tio timmar. Han själv och ytterligare en person var de enda överlevande efter attacken. Hamas kontrollerade området runt huset, men de lyckades undkomma genom ett fönster. – Hamas har misshandlat hans mor och barn. Modern fick därefter vård i Egypten men dog när hon kom tillbaka till Gaza.

Migrationsverket har vid den muntliga förhandlingen anfört bl.a. följande.
berättelse kan inte anses vara trovärdig.
Det föreligger hinder mot verkställighet av utvisningen. Det är för närvarande svårt att avgöra under hur lång tid detta hinder kommer att bestå. Ett nytt vägledande beslut från Verket kan förväntas. Migrationsdomstolen bör bevilja anstånd med verkställigheten till tidpunkt när sådan är möjlig.

DOMSKÄL

Flykting eller skyddsbehövande i övrigt

Migrationsverket har i det överklagade beslutet redogjort för tillämpliga bestämmelser.

har gjort sin identitet sannolik. Vidare är det i målet ostridigt att han är statslös palestinier från Gaza.

Den allmänna situationen i Gaza är allvarlig, men inte av sådan art att det föreligger ett generellt skyddsbehov för asylsökande därifrån. En individuell prövning av skyddsskäl ska därmed göras. Det är därvid han som ska göra sannolikt att han är i behov av internationellt skydd.

De i målet ingivna handlingarna är av enkel beskaffenhet och styrker redan därigenom inte åberopade skyddsbehov.

När det gäller själva asylberättelsen kan konstateras att inledningsvis uppgett för Migrationsverket att han inte har varit politiskt eller militärt aktiv. Han har som grund för sin asylansökan åberopat den allmänt svåra situationen i Gaza och att han själv var eftersökt av Hamas på grund av att han bevittnat mordet på .

I migrationsdomstolen gör han i stället gällande att han har varit medlem i Fatah under flera år och att han ansvarade för en militär livvaktstyrka som hade till uppgift att skydda . Som förklaring till att han inte tidigare omnämnt dessa omständigheter har han uppgett att det varit problem med tolkningen, att han var rädd för repressalier och att han inte litade på sekretessen hos Migrationsverket. Enligt migrationsdomstolens uppfattning är denna förklaring inte trovärdig, bl.a. då det handlat om för hans asylansökan helt avgörande omständigheter. Vidare är han enligt sin egen utsago förföljd av Hamas just på grund av sin tidigare aktivitet. Även om han misstrodde sekretesskyddet hos Migrationsverket har det därmed inte funnits någon anledning att undanhålla uppgifterna. Under alla omständigheter har det inte heller framkommit någon rimlig förklaring till varför han skulle ha anställts som chef för en militär livvaktstyrka. Migrationsdomstolen noterar härvid att han uppgett att han dessförinnan varit verksam som byggarbete i Israel, att han helt saknat militär utbildning och att han är analfabet. Sammantaget finner migrationsdomstolen att de nytillkomna uppgifterna framstår som en sådan upptrappning av asylberättelsen som inte ska läggas till grund för bedömningen av skyddsbehovet.

När det gäller attacken mot hem framstår berättelse även i övrigt som osannolik. Han har uppgett att ca 300 soldater utsatte huset för beskjutning med bl.a. granater under ca 10 timmar. Vid sådant förhållande framstår det som helt osannolikt att han skulle ha undkommit enbart genom att ta sig ut genom ett fönster. Enligt migrationsdomstolens uppfattning är

berättelse i denna del så bristfällig att han inte kan anses ha gjort sannolikt att han varit närvarande vid attacken. Något ytterligare skäl till varför han skulle vara eftersökt av Hamas har inte framkommit.

Med hänsyn till det ovan anförda finner migrationsdomstolen vid en samlad bedömning att inte gjort sannolikt att han vid ett återvändande till Gaza riskerar sådan skyddsgrundande behandling som avses i 4 kap. 1 eller 2 § utlänningslagen. Han är således inte att betrakta som flykting eller skyddsbehövande i övrigt.

Synnerliga skäl

I målet har inte framkommit uppgifter som tyder på att det föreligger sådana synnerligen ömmande omständigheter som avses i 5 kap. 6 § utlänningslagen.

Hinder mot verkställighet

Enligt 5 kap. 11 § utlänningslagen får ett tidsbegränsat uppehållstillstånd beviljas om det finns ett hinder, som inte är bestående, mot att ett utvisningsbeslut verkställs. Bestämmelsen är fakultativ.

Av förarbetena framgår att om den beslutande myndigheten eller domstolen bedömer att utvisning bör ske, men att ett längre rådrum än vad som medges i normalfallet krävs för verkställighet kan ett tidsbegränsat uppehållstillstånd meddelas samtidigt med ett avlägsnandebeslut som får verkställas efter viss tid. Vidare framgår, att i vissa fall kan anstånd beslutas i samband med utvisningsbeslut utan att beslutet behöver förenas med ett tidsbegränsat uppehållstillstånd. Anstånd får i stället beslutas till en tidpunkt när verkställighet är möjlig. Då det råder ett tillfälligt verkställighetshinder bör valet mellan de olika beslutsalternativen ske utifrån verkställighetshindret i det enskilda fallet (prop. 2004/05:170 s. 282 f.).

Migrationsverket har i ett vägledande beslut den 1 juli 2008 (LIFOS nr 18968) anfört bl. a följande. Det är för närvarande inte praktiskt möjligt att verkställa ett utvisningsbeslut till Gaza avseende en palestinier som är registrerad där och inte heller till Västbanken. Det finns emellertid förhopp-

ningar om att de förhandlingar som pågår kan komma att resultera i att gränsen öppnas inom en överskådlig tid. Verkställighetshindret kan för närvarande inte bedömas vara bestående. – Verket beviljade därför sökanden anstånd med verkställigheten av utvisningsbeslutet under sex månader.

Migrationsverket har vid den muntliga förhandlingen i förevarande mål uppgett att det fortfarande inte är möjligt att verkställa beslut om utvisning till Gaza. Migrationsverket har dock inte kunnat lämna någon ytterligare information om hur länge verkställighetshindret kan antas bestå. Migrationsverket har vidare uppgett att ett nytt vägledande beslut i denna fråga kommer att meddelas.

Det är således oklart när en utvisning till Gaza kan förväntas kunna verkställas. Det har inte framkommit något som tyder på att hindret skulle vara av sådan art att tillfälligt uppehållstillstånd ska beviljas av denna anledning. Omständigheterna motiverar dock att beviljas anstånd med verkställigheten under en viss tid. Denna tid kan lämpligen bestämmas till sex månader.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 2 (DV 3110)

I avgörandet har även deltagit nämndemännen